

miláčky ulice
po jednom propouští...

Chtěl bych se navrátit
do svého povodí
kde vody schůdné jsou
které se přebrodí
kde bradla krajiny
jsou brázdy na poli
pohoří splavnosti
kde výška nebolí...

2.

Přízračné halali
na které vyjí psi
se blíží od humen
do středu tiché vsi
potkávám soudce své
kdo jim dal pravomoc
odsoudit noc a den
na jejich den a noc
nakladli oka svá
a nalíčili sněť
že mnozí nevidí
z ostatných řečí zeď
vzduchový zátaras
bodáky úsměvů
ručnice stisknutí
sunuté z oděvu
hluchý klik přípravy
k výstřelu pozdravu
a v ústech změněný
na trpkou potravu...

Tisíc je úniků
jen jeden zůstává
v řešení otázky
která se přeptává
dříve než mohla by
pravdy se dopátrat
raději uniká
myšlenkou na návrat...

Co bylo celistvé
mění se na části
kde byla pevná zem
je hloubka propasti

chtěl jsem hru o lásce
jsem ve hře o moci
pravá tvář života
je oběť bezmoci
volnost se rozvolní
a moc se rozmůže
slabostí umoří
co nemoc nezmůže
každý den úžeji
Země je sevřená
náplasti asfaltu
jí tíží ramena
na prknech divadla
které si říká svět
sirény propadla
zní z budek náповěd
směnečný pajazyk
z hodnoty odpadků
kukačku zahnízdil
do statku dostatku
z důstojných průvodů
prosvítá masopust
maškary převleků
a převlek sladkých úst

nastalo nestálo
slíbená jistota
spálené pojistky
klidného života
bezmračné bezčasi
beze slov bezhlasí
blýskání na časy
bez hromu ohlasy
zlatý prach z oprášků
měděnka na hrášku
v legendě křížovky
pomoc na překážku
popěvek pouček
siláže proslovů
rozborná přátelství
dodatek k doslovu...

Je jenom jedna Moc
jež vládne bezmoci
je jenom jeden svět
vysněný po noci
semínka skončení
kořeny počátků

čas pro nás koupený
z bezčasí na splátku
krunýře zákonů
v nedbalkách svobody
most proudu vklenutý
tišíně do vody
jedna je říše snů
vzbuzená prapaměť
tušená otázka
nejasná odpověď
podivné zrcadlo
cíděné do kazu
broušené do prasklin
mozaika obrazu...

Jak stráže střežené
a Měsíc v odvratu
ukrývá Země tvář
do pláště obrátů
a v knize marnosti
obrací další list
větrní mlynáři
kteří se snaží číst...

3.

Země v středu dálek
prašnost lidské cesty
pramen namáčený
do octové tresti
nekonečnost končin
obzor kruhů v kruhu
světelný tok roků
váže svoji stuhu
ve veřejích světa
Obraz malovaný
který člověk tvoří
štětcem každé rány

s perspektivou Bodu
který bez pohybu
hýbe skrytou pákou
poklesu i zdvihu

a když krásu světa
stíní břevna kříže
k Tobě Pane od nás
vzdálíme se blíže

v souřadnicích těla
s rozevřením paží
Ty jsi ze střech světa
vize za hrob dražil

tím jsi všechno získal
i dočasnost naši
jejíž temné kazy
světlo Tvoje zháší

modlíme se k Tobě
Bože trojjediný
važiteli váhy
každé naší viny

Ty jsi mostní věže
pilíře všech věků
jeden pramen moře
jedna dávka léku

Tribune své lásky
Pane na vinici
lisu pro Tvé víno
nechceme se zříci

Kronikáři hněvu
Proroku svých darů
vytěž žílu zrodu
z hlušiny i zmaru

Bože vyslovení
bez přestávky času
Ty jsi tvůrce Slova
my jsme prosba v Hlasu

+

/Horská louka/